

ת"ד 1717/04/17 - שרית לוי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

ת"ד 1717-04-17 מדינת ישראל נ' לוי
תיק חיצוני: 333629/2016

מספר בקשה: 1

לפני
מבקשים
נגד
משיבים
החלטה

כבוד השופטת דורית בונדה
שרית לוי
מדינת ישראל

1. לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת, לאחר שלא התייצבה לדיון ההקראה אשר נקבע בעניינה.
 2. המבקשת לא תמכה בקשתה בתצהיר ולא טענה בבקשתה לקיומה של הגנה או לקיומו של עיוות דין.
 3. עיון בתיק מלמד, כי המבקשת זומנה לדיון ההקראה כדין, כשמועד הדיון נקבע בנוכחותה בדיון קודם והיא אף הוזרה בדבר חובת התייצבות.
 3. בבקשתה עתרה המבקשת לבטל את פסק הדין וטענה כי לא התייצבה לדיון בשל "בלבול בתאריכים".
 4. לתיק הוגשה תגובת המשיבה והתנגדותה מן הטעם כי מועד הדיון נקבע בנוכחות המבקשת.
 5. בהתאם לרע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא ואח' נ' מדינת ישראל** (2.10.13) החלטתי לדון בבקשה שלא בנוכחות הצדדים, לאחר שהצדדים שניהם העלו טענותיהם כאמור על הכתב.
 6. בהתאם לסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ניתן להורות על ביטול פסק-דין אשר ניתן בהעדר, באם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדיון או באם אי ביטול פסק הדין יגרום עיוות דין לנאשם.
 7. אין חולק כי המבקשת ידעה על מועד הדיון וכי אי התייצבותה לדיון נבעה ממחדלה באי רישום מועד הדיון. טעם זה נעוץ במבקשת עצמה ואינו יכול כשלעצמו להביא לפתיחת שערי בית המשפט בשנית.
- וראו בעניין זה עפ"ת 6357-04-09 **טאהא נ' מ.י. תביעות חדרה** (מיום 2.6.09), שם: "...**שיכחה של מועד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתום לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדיון. דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו**". (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6), 793).
8. למבקשת ניתן יומה בבית המשפט, אולם כאמור היא בחרה שלא להתייצב לדיון.

9. בע"פ (ים) 9407/05 קינג אללה נ' מדינת ישראל (מיום 9.5.05), נדרש בית המשפט למקרים הרבים בהם אין מתייצבים נאשמים לדיונים בתיקי תעבורה: "בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי לנוכח ריבויים של מקרי אי התייצבות, במיוחד בתיקי תעבורה, יש לקבוע כי ברגע שהנאשם הוזמן כדין, ניתנה לו האפשרות להיות נוכח במשפטו ולנסות להוכיח את חפותו. ומשלא התייצב, אין לו אלא להלין על עצמו, ודי בכך כדי שיהיה לו יומו בבית המשפט (ראה למשל" רע"פ 1773/04 / אלעזרה נ' מדינת ישראל, תקדין (2004); רע"פ 5377/03 וג'די נ' מדינת ישראל, תקדין (2003); ר"ע 418/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(3) 2789 (1985))"

10. אף אם אצא מנקודת הנחה כי יש בידי המבקשת טענות הגנה טובות או ראיות טובות לכך כי לא עברה את העבירות המיוחסות לה, הרי שהלכה היא כי היה עליה להתייצב לדיון ולטעון טענותיה ומשלא עשתה כן, ניתן היה לראותה כמי שהודתה בעובדות ולקיים המשפט בהיעדרה, וראו בעניין זה דברי כב' השופט המנוח אדמונד לוי ז"ל ברע"פ 5569/07 אברך בן טובים נ' מדינת ישראל (9.7.07), שם:

"אם היו בידי המבקש ראיות לכך שלא חטא בחלק מהעבירות שיוחסו לו, היתה מוטלת עליו החובה להתייצב בבית המשפט ולטעון את טענותיו, ומטעמים השמורים עמו בחר שלא לעשות זאת. העולה מכך הוא כי מכוח הוראתו של סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מותר היה לראות בו כמי שהודה בעובדות, ועל כן לא נפל פגם כלשהו בהרשעתו..."

11. אף בחינת העונש מלמדת כי נגזר על המבקשת עונש פסילה כפי פסילת המינימום אשר לצד העברה אותה עברה, זאת חרף חומרתה הרבה של העבירה, כשהנאשמת גרמה לתאונת דרכים בה נחבלו בגופם שלושה בני אדם (חבלות שאינן של ממש) לאחר שחצתה את הצומת באור אדום!!!

12. לפיכך ובמכלול הנסיבות, לא מצאתי כי במקרה שלפני התקיימו אילו משני התנאים הקבועים בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 והמאפשרים ביטול פסק - הדין.

13. משכך, אני מורה על דחיית הבקשה.

14. כפועל יוצא מכך, פסק-הדין אשר ניתן בהעדר המבקשת מיום 7.5.2017 יוותר על כנו.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ז, 24 מאי 2017, בהעדר הצדדים.